

KUVA: TIMO HONKANEN

Paluuta entiseen ei ole

Tietokone ja nettiyhteys vapauttavat harrastukset paikasta ja toisten laatimista aikatauluista. Joskus jopa pysyvästi.

DKuusankoskelainen **Tuula Honkanen**, 68, luonnehtii itseään ”introvertiksi, tietokoneen ääressä viihtyväksi puolinörtiksi”.

– Ehkä olen myös hivenen mökkihöperö. Arkikulttuurin harrastaminen verkossa on minulle erinomainen asia. Ymmärrän toki, että kaikki eivät ole kanssani ihan samaa mieltä, Tuula sanoo hymyssä suin.

Tuula on myös Verkosta virtaa -toiminnan vapaaehtoinen tietotekniikan vertaisopastaja ja opastaa ikätovereitaan tietotekniikan ja netin pariin.

Tuula teki päivätyönsä taloushallinnon parissa. Eläkkeelle hän jäi viisi vuotta sitten. Työpaikkana on ollut mm. Hyria Hyvinkäällä ja Liiketalousopisto Helsingissä sekä Postin Talous Kouvolassa. Tietokoneen ääressä istuminen onkin Tuulalle tuttua jo työelämästä.

– Koska työmatka Kuusankoskelta on ollut pitkä, olen jo työelämässä saanut tehdä etätöitä silloin, kun se on ollut mahdollista. Ja olen arvostanut tätä mahdollisuutta, Tuula kertoo.

Mutta eivät tietokoneet ja netti ole Tuulalle pelkästään istumista näyttöruudun edessä. Myös liikuntaa voi harrastaa verkossa. Tuula liittyi vuoden alussa netissä toimivaan Forever Online -kuntoklubiin. Nyt hän voi joogailla ja harrastaa ohjattua liikuntaa olohuoneen matolla silloin kun haluaa.

– Parasta on, että veljentyttöni **Sanna** ’tulee’ olohuoneeseemme liikunnanohjaajana keskiviikkoiltaisin

verkon välityksellä ja johdattaa minut pilateksen pariin.

Paluuta entiseen Tuulalla tuskin enää on.

– Luulen, että tulevaisuudessa en enää pakkaa repuuni joogamattoa ja lähde jonkun muun tekemän aikataulun mukaisesti makailemaan kylmille matoille tai hikoilemaan ryhmien joukkoon saalleille.

Liikunnan lisäksi Tuulan intohimona on käsityöt. Eläkkeelle jäätyään hän osallistui monille käsityökurseille. Viime syksynä päätin pitää tauon käsitöistä. Ja koronakin vähän vaikutti siihen, koska tunneilla ollaan aika lähekkäin.

Sukkia syntyy kuitenkin edelleen hitaasti, mutta varmasti. Nyt on meneillään sukkipari numero 45. Ja tietysti tähänkin harrastukseen liittyy netti, kuinkas muuten.

– Laitan sukista kuvia ja tietoa Pinterestiin, jotta voin joskus vanhainkodissa katsella ja muistella, mitä olen aikoinaan tehnyt. Myös Tuulan äiti on käsityöntekijä, ammattilainen suorastaan. Tuula on kuvannut myös äitinsä vanhoja käsitöitä Pinterestiin.

Pinterest on ilmoitustaulutyypinen, netissä toimiva linkkien ja kuvien jakopalvelu. Se tarjoaa mahdollisuuden luoda ja ylläpitää esimerkiksi kuvakokoelmia, jotka perustuvat johonkin teemaan, kuten tapahtumaan tai harrastukseen. Palvelu on suosittu esimerkiksi käsityöharrastajien keskuudessa.

Tuulan ja hänen äitinsä käsitöihin voi tutustua osoitteessa <https://fi.pinterest.com/tuulahonkanen/>

– Itseäni luonnehtisin ehkä enemmän tekstiilitaiteilijaksi kuin käsityöntekijäksi, koska minulla ei ole aina käsityöntekijältä vaadittavaa kärsivällisyyttä.

Sukkien neulomisen ohella kieltenopiskelu on Tuulalle läheinen harrastus.

– Koulussa minulla oli lyhyt englanti ja olen nyt opinnoissani keskittynyt englantiin. Olen aikoinani polttanut kaikki saksan ja ruotsin oppikirjat, Tuula sanoo nauraen.

Kieltenopiskelu sujuu sekin hyvin verkossa, esimerkiksi kansalaisopiston etäkursseilla. Ja kansalaisopistot tarjoavat paljon muitakin mielenkiintoisia etäkursseja. Tuula on ollut pitkään mukana Kouvolan kansalaisopiston Elämäntarina-ryhmässä. Kun korona pakotti olemaan paljon kotona, oli aikaa kirjoittaa. Voisi sanoa, että koronan ansiosta Tuulan elämäkertaa on jo painokunnossa.

– Elämäkerran kirjoittaminen on ollut mielekästä korona-ajan puuhaa. Elämäntarinarinryhmän kokoontumisen ja opetus on onnistunut etänä yhtä hyvin kuin lähiopetuksessakin. Mielestäni

jopa paremminkin. Ei ole tarvinnut lähteä minnekään, on säästynyt sekä aikaa että bensa.

Tosin kaikki kirjoittajaryhmäläiset eivät ole pitäneet etäopetuksesta. Usein syynä on ollut myös se, että joillakin on kotona vain pöytäkone, jossa ei ole kameraa eikä mikrofonia. Tällöin he ovat päässeet mukaan vain kuunteluoppilaina.

– Myös asenne on vaikuttanut. Kaikki eivät yksinkertaisesti halua lähteä mukaan mihinkään etäilyyn. Ehkä Verkosta virtaa -vertaisopastajana voin edes vähän vaikuttaa näihin asenteisiin ja saada ihmiset kiinnostumaan tietotekniikan ja netin hyödyistä ja huveista, Tuula tuumailee.

Kansalaisopiston kurssien lisäksi verkossa on tarjolla monen moista muutakin luentoa, kursseja ja koulutusta.

– Zoom-etäohjelmalla olen kuunnellut paljon Aalto-yliopiston ja Ekonomiliiton luentoja. Olen opiskellut mm. **Esa Saarisen** johdolla filosofiaa. Verkosta virtaa -koulutukset ovat olleet myös erinomaisia ja taidot ovat lisääntyneet hurjasti, Tuula kertoo.

Korona-aika Tuula viimeisteli kymmenen vuotta työnalla olleen elämäkertansa painokuntoon. Kansikuvaa: Kouvolan kansalaisopisto.

Tuulalla ja hänen niin ikään eläkkeellä olevalla miehellään **Timo Honkasella**, 68, on ollut välillä molemmilla verkossa jopa kymmenkunta etäpalaveria, luentoa ja kokousta viikossa.

– Me eläkeläiset olemme kalustaneet sekä kotiin että mökille tilat, joissa voimme rauhassa istua koneen äärellä. Ja samalla valmistuu villasukkia siinä sivussa.

Jokin aika sitten Tuula katsoi Zoomilla Kuopion kansalaisopiston teatteriryhmän livestriimatun esityksen nimeltä Satumaista satuilua.

– Näyttelijänä oli hyvä ystäväni **Ossi** ja esitys oli oikein miellyttävää katseltavaa, mutta en todellakaan olisi lähtenyt sitä Kuopioon asti livenä katsomaan.

Toki elämässä on hyvä olla muutakin kuin ’koneella olemista ja netissä roikkumista’. Tuula on kotoisin Mäntyharjulta, missä hän ja Timo viettävät paljon aikaa Tuulan perintönä saadulla mökillä. Ja mökillähän tunnetusti puuhaa riittää.

Juha Viitanen

Kipupisteiden kautta uuteen nousuun

60-vuotisjuhlan yleisöä, edessä keskimmaisessa pöydässä EKL:n pj Simo Paassilta, Turun ES:n pj Timo Nurmio ja Turun kaupungin tervehdyksen tuonut Miika Maaskola. Kuva: Antero Kasvi

Turun Eläkkeensaajien yhdistyksen taustalla on värikäs menneisyys menestymisineen, mutta myös karikkoineen. Nyt menneet hankaluudet ovat takana ja yhdistys katsoo tulevaisuuteen innolla ja uudella tavalla tarmolla.

Heti alkumetreiltä yhdistys lähti nousukiitoon. Viirä toiminta on edunvalvontatehtävien lisäksi näkyneet laadukkaissa retkissä ja matkoissa sekä monipuolisessa kerho- ja ryhmätoiminnassa. Tanssi- ja laulukorojen esiintymisillä on ollut kysyntää oman yhdistyksen lisäksi ympäri maata. Juhlavia tilaisuuksia on riittänyt ja palkintoja on ropsahdellut erilaisissa kilpailuissa. Myös hyväntekeväisyysesiintymiset ovat alusta alkaen kuuluneet yhdistyksen toimintaan.

Tänä päivänä toimivia kerhoja on 13, joista itsenäisesti toimiva kalakerho on suurin. Myös korona-aikana on toimintaa ollut käsityö- ja urheilukerhossa, ja tiistaiset kuntokävelyt ovat olleet suosittuja. Normaaliolosuhteissa yhdistys järjestää kuukausittain kaksi jäsentapaamista, joissa on erilaista ohjelmaa, mm. asiantuntijaluentoja.

Kähinöihin tartuttiin hanakasti

Turun Eläkkeensaajien matka tähän päivään on ollut välillä kivikkoistakin. Jäsenmäärä on vuosien varrella vaihdellut 350–650 välillä. Monisatapäiseen joukkoon on mahtunut juoruilua, ristiriitaisia tavoitteita ja toiminnan arvoselua, mikä on luonut kiperiä

haasteita yhdistyksen toiminnalle ja etenkin sen johtamiselle.

Useamman kerran on yhdistyksen toiminnan jatkuminen ollut vaarassa, kun kukaan ei ole halunnut ottaa puheenjohtajan tehtävää vastaan. Muutoinkin hallituksessa työskentely on ollut vaikeaa, kun ei ole tullut kuuluksi ja kokousanniksi on jäänyt pelkkä mielipaha.

Vaikeuksista huolimatta kerhojen toiminta on jatkunut vilkkaana koko ajan. Hallinnon kähinät eivät ole kuitenkaan pysyneet neljän seinän sisällä, vaan juorut ovat levinneet niin yhdistyksen sisällä kuin laajasti sen ulkopuolellakin.

Katse on vahvasti tulevaisuudessa

60-vuotisjuhla osoitti kuitenkin sen, että kissa on nostettu pöydälle ja yhdistys on hakenut uutta happea.

– Nyt menee hyvin. Menneet pitää unohtaa ja katsoa hyvällä mielellä eteenpäin. Nykyinen hallitus toimii rakentavasti ja yhteisten päämäärien hyväksi, sanoo yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja **Timo Nurmio**.

Nurmio listaa tärkeitä asioita, joihin tulevaisuudessa keskitytään.

– Talouden kanssa saa olla tarkkana. Menneiden kärhämien lisäksi korona-aika on verottanut jäsenmäärää ja samalla jäsenmaksutuloja. Tilavuokrat lohkaisevat suuren osan yhdistyksen käytettävissä olevista rahoista. Jos kaupungilta tai joltain muulta taholta saataisiin käyttöön ilmaiset tai edullisemmat tilat, yhdistyksellä olisi enemmän rahaa käyttää varsinaiseen toimintaan.

Odotamme päätöstä avustushakemuksemme, jotta voisimme järjestää erilaisia tilaisuuksia sekä omien jäsenten aktivointiin että esim. kuljetusapua sellaisille jäsenille, jotka eivät enää omin avuin pysty osallistumaan toimintaamme.

– Ja totta kai tähtäimessämme on myös uusien jäsenten saaminen. Myös ennen korona-aikaa aloitettua yhteistyötä muiden turkulaisten EKL-yhdistysten kanssa tiivistetään heti kun se on mahdollista.

Sirpa Vanhala

Turun Eläkkeensaajat (alkuperäiseltä nimeltään Turun Seudun Kansaneläkeläiset ry) on vanhin EKL:n yhdistys, joka perustettiin 12.8.1960. Yhdistys oli myös yksi niistä viidestä yhdistyksestä, jotka olivat perustamaassa Eläkkeensaajien Keskusliittoa (alun perin Kansaneläkkeensaajien Keskusliitto ry) 1962 ja Varsinais-Suomen piiriorganisaatiota 1973.

Lähde: Turun ES:n historiikki 1960–2015

Turun ES:n 60-vuotisjuhlien järjestelyjen päävastuu oli yhdistyksen sihteerillä, Aila Grönholmilla. Hänen valtava työpanoksensa huomioitiin komealla kukkakimpulla. Kuva: Anneli Kiiski.